

Tmou: jejich šifry vyluští jen 10 týmů

Skupina přátel připravuje každoročně známý brněnský šifrovací závod Tmou. Celý rok připravují nové hádanky

PROBĚLÁ NOC. Na začátku listopadu vyráží každoročně 250 pětičlenných týmů hrát brněnskou šifrovací hru Tmou. Přes noc se snaží rozluštit šestnáct šifer a dojít až do cíle, podaří se to ale jen zhruba deseti z nich. Přesně tak to ale organizátoři chtějí. Foto: Archiv závodu Tmou

MARTIN VÉRTEŠÍ

Brno – Celý rok se scházejí v klubovně a vymýšlejí nové zapletité šifry a hádanky. V listopadu se s nimi pak v terénu trápí stovky hráčů brněnského šifrovacího závodu Tmou. O týmu organizátorů této známé noční hry je dnešní díl seriálu Deníku Rovnost Společná vášně.

Sedmnáctý ročník závodu Tmou se konal na začátku listopadu loňského roku, v půlce března už se tým schází k první schůzce ohledně ročníku příštího. „Potkáváme se každých čtrnáct dní kromě letních prázdnin. Na podzim už každý týden,“ popisuje Ondřej Forejt, který připravuje už pátý ročník hry.

Závod se koná vždy dva dny,

ten první startuje v pět hodin odpoledne a končí další den v poledne. „Jde se přes noc a navíc je to na podzim, kdy už bývá zima. Je to hodně fyzicky náročné a my to šiframi ještě ztěžujeme,“ přiznává další organizátorka Eva Krásenská.

Obtížnost hry je z velké části dána také tím, že týmy nemají k dispozici žádné nápovědy. „Hra je lineární, takže týmy luští na každém stanovišti šifru, která jim prozradí polohu dalšího stanoviště. Pokud neví, mají smůlu,“ popisuje Krásenská.

Projdou ti nejlepší

O účast ve hře je mezi Brňany obrovský zájem. Organizátoři proto každoročně v září pozvou všechny přihlášené na kvalifikaci. „Tou je samostatná internetová hra, které se zúčastní vždy zhruba 350 týmů. Nejlepších 220 postupují rovnou do hry, zbytek má šanci získat jedno z třiceti zbylých míst díky divoké kartě,“ popisuje Forejt.

Jak vznikají šifry, se kterými pak týmy na stanovištích bojují? „Na jaře přinášíme nápady na šifry a na místa, kudy by hra mohla vést. Postupně je ladíme a znovu a znovu luštíme. Co je dobré, to zůstává a z toho nakonec vznikne koncept celé hry,“ shrnuje Krásenská.

V létě začíná většinou testovací fáze. „Šifry dáváme luštit lidem, kteří hrají tyto hry, ale vědí, že Tmou se z nejrůznějších důvodů nemohou zúčastnit,“ prozrazuje organizátorka. Cílem testování je odhalit, jestli je šifra zajímavá, použitelná a hlavně, jak je obtížná. „To je to nejdůležitější a nejtěžší. Naším cílem je nastavit takovou obtížnost, aby hru až do konce prošlo zhruba deset týmů,“ přiznává Krásenská.

Tým organizátorů si ale zakládá i na tom, aby si hru užili všichni. „Ze začátku dáváme jednodušší šifry. Každý tým tak většinou projde prvních pět nebo šest stanovišť. Postupně se to tříbí a do cíle

dojdou jen ti opravdu nejlepší,“ popisuje Jana Gebauerová. Šifer je celkem šestnáct a k desáté z nich dojde většinou polovina ze všech pětičlenných týmů.

Přidali autobusy

Hra vždy startuje někde v centru Brna. V minulosti to byl například hrad Špilberk, velodrom nebo park Lužánky. První polovina stanovišť je ještě v Brně, potom se týmy dostávají do terénu mimo město. „V posledních letech se snažíme druhou část hry vést dále od Brna. Loni jsme měli pronajaté autobusy, které účastníci odvážely až do Dolních Kounic,“ vzpomíná Forejt.

Kromě zážitku z nočního postupu hrou a z šifrování se organizátoři snaží trasu vést zajímavými místy. „Konec hry je vždy v nějaké budově, třeba v tělocvičně nebo sokolovně. Týmy, které tam dorazí, musí ale ještě splnit závěrečný úkol,“ prozrazuje Krá-

senská. Ke zlomku nejlepších týmů se postupně přidávají další, kteří do cíle nedorazili, ale chtějí si s ostatními popovídat a vyměnit si zážitky. „Také tam předáváme ceny vítězům. Tou hlavní je vždy tričko Tmou, které získá jediné tým, který dojde až do cíle. Je to prestiž,“ říká Krásenská. Naprostý vítěz si navíc odnese na rok putovní vlajku závodu.

O tom, jak vypadá úspěšný tým, mají organizátoři jasno. „Sice se skládá z chytrých lidí, důležitější ale je, aby byl každý z členů trochu jiný. Musí se vzájemně doplňovat a být v luštění šifer efektivní,“ vyjmenovává Jana Morávková.

Šifry mají totiž úplně jakoukoliv podobu a princip. „Většinou je potřeba pozorně se dívat, dostat nápad a zjistit, co je v šifře skryté. Pak už to bývá snadné,“ shrnuje univerzální postup na luštění Krásenská. Osmnáctý ročník hry se odehraje zase v listopadu.

Hádanka měla dvě řešení

Brno – Dva způsoby řešení měla první šifra brněnského závodu Tmou v roce 2014. Zmatení hráči se odtud vydávali na dvě různá místa, ze stanoviště čtyři se ale vrátili a museli přijít i na druhý způsob řešení.

Na brněnské Riviéře dostaly soutěžní týmy do ruky vystřihávanou. „Netradičně měla dva způsoby řešení, které vedly na dvě různá místa. Šlo jen o to, jestli se papír přeložil na jednu stranu nebo na druhou,“ popsal organizátor Ondřej Forejt.

Zmatené týmy pokračovaly na další stanoviště a byly si jisté, že šifru vyluštily správně, zatímco kolegové určitě míří na špatné místo. „Čtvrtá šifra je pak poslala zpět na Riviéru, kde museli přijít i na druhý způsob řešení,“ dodal Forejt s tím, že to byl vůbec

první a zatím poslední případ, kdy se některá z šifer objevila v závodu znovu.

Podobnou zajímavostí byla také šifra v patnáctém ročníku hry. Luštila se totiž sama. „Na místě byla krabička s led obrazovkou a tlačítky. Uvnitř byla elektronika, která na obrazovce vypsal řešení. Ale až po čtvrthodině, kdy nikdo nezmačkl žádné tlačítko,“ popsal s úsměvem Eva Krásenská.

Není nic zvláštního, když týmy luští některou z šifer sedm nebo osm hodin, než jí přijdou na kloub. Některé týmy už s tím počítají a berou si s sebou karimatku a spacák. „Když procházíme trasu závodu, potkáme vždycky několik týmů, které se rozhodnou na nějakou dobu uvelebit třeba do spacáků a luštit tak v teple,“ popsal Forejt. (mv)

Martina Pomikálková je tradiční účastnicí Tmou a třikrát ho vyhrála. Říká o něm:

Nejcennější je dlouhá tradice

MARTIN VÉRTEŠÍ

Brno – V pracovním životě je statistička a analytička, nyní je doma na rodičovské dovolené. Ve volných chvílích ale hraje pětatřicetiletá Martina Pomikálková šifrovací hru. Brněnský závod Tmou zná už od jeho prvního ročníku. „Má skvělou atmosféru,“ říká.

Kdy jste se poprvé zúčastnila závodu Tmou?

O závodu jsem věděla hned od prvního ročníku, který se v Brně uskutečnil. Vždy jsem ráda něco luštila, třeba na táboře, ale neměla jsem ráda noční hry. První dva ročníky jsem tedy vynechala, ale pak jsem se účastnila třetího až jedenáctého a zjistila jsem, že noční hry jsou super.

Některé ročníky jste také pomáhala organizovat.

Organizovala jsem dvanáctý až čtrnáctý ročník, další dva jsem potom pomáhala testovat. Loni jsem si zase hru vyzkoušela jako účastnice a potřeboval jsem si ji s tím týmem vyhrát.

Jakých jiných šifrovacích her se účastníte?

Jsem poměrně častou účastnicí nejrůznějších her po celé České republice, v posledních dobách někdy i s dětmi. Tmou je ale kultovní.

Jak byste Tmou srovnala s jinými hrami či závody?

Tmou je specifické v tom, že nemá vůbec žádné nápovědy. Je tedy v tomto ohledu drsnější. Pravdou ale je, že hra s tímto aspektem počítá a časově se tomu přizpůsobuje.

Užijí si ji i týmy, které nedojdou až do konce, první polovina je totiž o něco jednodušší než druhá.

Co si myslíte o současných organizátorech hry?

Tým se hodně mění, často jde o hráče, které někdo přemluví, aby přiložili ruku k dílu. Některé ze současných organizátorů tak znám jako hráče. Jsou to všechno schopní lidé.

Kam by se podle vás hra měla do budoucna ubírat?

Nejcennější je na hře její dlouhá tradice. Každý ročník je potřeba přijít s něčím novým a originálním. Místa v Brně, kudy hra vede, se ale nutně už musejí opakovat. Má to tady ale atmosféru, takže mně osobně nevadí, když se někdy podívám znovu.

členové týmu

Eva Krásenská, 26 let,
game designer, Brno

„Mám dobrý pocit z nových věcí, které náš tým vymýšlí. Také mám ráda šifrovací komunitu.“

Ondřej Forejt, 30 let,
programátor, Brno

„První ročník Tmou, který jsem spolupořádal, mě tak nabídl energii, že už jsem se rozhodl v týmu zůstat.“

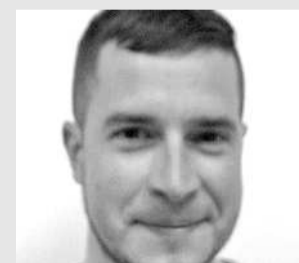
Jana Morávková, 25 let,
kartografa, Brno

„V týmu jsem osoba, která pomáhá řešit nejrůznější povolení a důležitou byrokraci. Jsou to skvělé zkušenosti.“

Jana Gebauerová, 36 let,
zubní lékařka, Brno

„Jsem vždycky nadšená, když společně něco úžasného vymyslíme. Každý k tomu přidá nějaký svůj nápad a máme výsledek.“

Petr Jelínek, 31 let,
konzultant, Brno

„Zpočátku jsem Tmou bral jako velkou výzvu, teď mě baví hlavně vymýšlet šifry.“

fáma z oboru

Mezi lidmi stále ještě převládá pocit, že šifrovací hry jsou určité výhradně pro jedince s nadprůměrným IQ či pro informatiky. Není to ale pravda. „Šifry v těchto hrách nejsou žádná kryptografie, jako tomu bylo za války. Jsou to spíše **hříčky či hádanky**, které mohou luštit všichni vnímaví lidé s trochou důvtipu,“ objasnila jedna z organizátorek šifrovací hry Tmou Eva Krásenská. Ta vzpomíná také na rčení, které mezi hráči koluje už několik let: **Když nevíš co s tím, rozbij to.** „Ne vždy ale vede k rozluštění šifry,“ směje se Krásenská.